

nas 10 branilcev domovine dalo svoje življenje. Da bi te žrtve bile v blagor domovini!

Došla je žalostna vest, da je žrtvoval svoje še mlado življenje za domovino in cesarja vrl mladenič četovodja Janez Bezjak, p. d. Solinov, doma iz Bukovec pri Ptuj, star 22 let. Bil je edini sin. Italijanska krogla mu je pretrgala nit mladega življenja. Padli si je zaslužil dve srebrni kolajni: I. in II. vrste. Bil je zelo priljubljen pri celim našim pešpolku in posebno pri svojih prijateljih, kateri ga to do zelo težko pozabili.

Padel je od izdajalčeve krogle v glavo zadet v Lokvici vrl mladenič ter zvest Marijin družbenik K. Hrovat iz St. Petra v Savinjski dolini v 31. letu svoje starosti. Truplo je bilo blagoslovljeno in pokopano na vojaškem pokopališču v Lokvici. Bil je pred vojo tudi v orlovski organizaciji ter za njo posebno vnet. Z veseljem in ponosom je pri procesijah nosil moško-mladeniško družbeno zastavo. Bil je vselej zagovornik dobrih naprav, ker si čil tojol začetka poklican v voake, je rad z živino pomagal sosedom kot delaven in močno navezan na dom se je težko poslovil od njega ter od bratov, sester, posebno pa še od matere-vdove, ki je z nezabnim Karlom izgubila skrbnega gospodarja. Pisal je kartice in izražal tihe želje, le še enkrat videti dom ter prelepo Savinjsko dolino. Zadnjo kartico je pisal: „Čakam že vsaki dan, kdaj bom v zemljo zakopan, ker se nam tako po življenju streže. Tolažite se, če padem, ker sem sedaj tako lepo pripravljen na smrt.“ Dragi in nezabni Karl! Prejel si zmagovalni venec in palma te krasi, mučenec! Mlaši njegov brat Avgustin se že od začetka hrabro bojuje na raznih bojiščih; bil je že petkrat ranjen. Postal je četovodja ter je odlikovan z veliko srebrno svetinjo.

Pri Gorici je padel Anton Hamer, rojen v Ceršaku pri Sv. Ilju v Slov. gor. Rajni je bil brat posestnika Janeza Hamer na Kozjaku. Pred vojno je služil kot mlekar na nekem posestvu v bližini Gradača.

Na Dunaju je umrl na hudih ranah Henrik Heinrich, solski sluga v St. Ilju v Slov. gor. Bil je na rumunskem bojišču, kjer mu je krogla razmesarila drobovino. Po šesttedenskem strašnem a vdanem trpljenju je izdihnil. Zapušča ženo in 6 nepreskrbljenih otrok.

Na sv. Stefana dan se je zaslila žalostna novica, da je bil Alojzij Vogrin, doma od Sv. Antona v Slov. gor., zadet od sovražne krogle, star 24 let. Njegovo telo počiva v mestu Sarulin. Svojo mlado kri je preli za dom in za cesarja. Tudi njegov odim se bojuje že tretje leto na južnem bojišču. Za padlim žaluje njegova mati, tri sestre in brat.

K Sv. Jakobu v Slov. gor. smo dobili žalostno poročilo, da je umrl na Dunaju v neki bolnišnici po dolgi in mučni bolezni Janez Snofl. Bil je v 37. letu svoje starosti. Pred smrtjo je bil spreviden s sv. zakramenti za umirajoč. Bil je trenski vojak na južno-tirolskem bojišču. Vedno si je želel videti svojo ženo, mater, tri brate in sestro. Najmlajši brat se bori proti izdajalskemu Lahu, eden je v Galiciji, drugi pa je invalid doma. Bil je zelo priden in zvest delavec, posebno za vinograde. Vseprisod so ga radi imeli. Ker smo ga vsi ljubili, ga je tudi Bog ljubil in ga poklical v boljše domovino, kjer ni trpljenja, ne vojske, ampak večno veselje. Snofl je bil zvest naročnik našega „Slovenskega Gospodarja.“ Dragi Janez, počivaj sladko v tuji zemlji, duša tvoja pa naj vživa sveči raj!

Žalostna vest je dospela iz bojišča, da je snežni plaz zasul na južno-tirolski fronti pridnega gospodarja Janeza Merčinka, doma iz Ščavniškega Vrha pri Radgoni. Služil je pri domačem pešpolku. Vse žaluje za njim, ker vsaka hiša bo pogrešala pridnega čevljarskega mojstra ter pridnega in skrbnega poljskega delavca. Najbolj pa ga bo pogrešala žena in štiri nepreskrbljene deklice, katere jokajo za svojim dragim očetom. Ne jokajte! Saj križ nam sveči govori, da vidimo se spet nad zvezdami. Ti pa, ljubi Janez, dobi znanec in dobi sosed, v miru počivaj tam daleč na Tirolskem!

Umrl je vsled hudih ran v bolnišnici na italijanskem bojišču vojak domačega pešpolka Pavel Pajnik, doma iz Ruš pri Mariboru. Zadel ga je na leškem bojišču granata. Ko je odhajal na vojsko, je pisal svoji materi ljubezno pismo, v katerem se je poslovil od vseh domačih, znancev in prijateljev in je prosil, da se ga spominjajo v molitvah. Več časa je ležal v bolnišnici na italijanski fronti, kjer je dne 18. septembra umrl. Bodi mu tuja zemlja lahka!

Iz bojišča se nam piše: Z žalostnim srčcem naznanjamo novico, da nam je kruta vojna zopet vzela moža-unaka slovensko-štajerske korenine, J. Janča, posestnika v Kottah pri Slovenjgradu. Že od začetka mobilizacije je bil v bojni črti pri 7. pešpolku. Prvo leto je bil ranjen na severnem bojišču. Ko je ozdravil, je stopil na italijansko bojišče med svoje boritelje. Tam je zopet bil ranjen. Ko je drugič okrevail, se je podal na koroško fronto, kjer ga je v strašni burji, ki je tu v planinah razsajala, zadel sneženi plaz. Ko je šel k sanitetni patrulji, ni bilo več rešitve. Zapuščil si nas, dragi nam bojni brat in zvest prijatelj. Sel si, da rešiš druge, moral si sam tako nesrečno končati. Sedaj počivaj na visoki planinici. Jurij Nachbar, Alojzij Korazin, Urban Božič in Ivan Karničnik.

Razne politične vesti.

Četverosporazum obeta v svojih odgovorih na mirovni predlog naših držav med drugim avstrijskim Jugoslovancem osvoboditev izpod nemškega jarma. Slovenci in Hrvati in vsi avstrijski Slovanci upamo svojo boljšo bodočnost edino le pod močno habsburško Avstrijo, odločno odklanjamo sovražnikovo obeto. Poslanec dr. Korošec je dne 16. t. m. cesarskemu namestniku gro. Claryju izjavil, da avstrijski Jugoslovanci ogorčeno zavračamo četverosporazumove obljube. Isto je poslanec sporočil tudi ministrskemu predsedniku.

Dalmatinski deželni predsednik dr. Ivčević je sklical za dan 13. in 14. januarja zaupnike in poslanece vseh hrvatskih strank v Zader. Posvetili so se o skupnem, složnem delovanju hrvatskih in slovenskih strank. Soglasno se je izrazila udanost in zvestoba napram cesarju in kralju Karlu, ter čeli vladarski hiši, izreklo občudovanje in največjo zahvalnost svojim bratom-janakom ob Soči in ob obali Adrije ter se najodločnejše zavarovali proti vsakemu oropanju in vsaki razdelitvi hrvatske in slovenske zemlje, ki pripoznava, da ji je le pod močnim varstvom Habsburžanov možno ohraniti svojo narodno posest in zagotoviti svoj gospodarski in kulturni razvoj. Sklenili so nadalje, da hočejo dalmatinski poslanci v državnem zboru v vseh narodnih vprašanjih postopati skupno z drugimi hrvatskimi in slovenskimi poslanci. Medsebojne prepire hočejo sporazumno poravnati.

Hrvatski sabor je pričel dne 15. decembra zopet zborovati. Manjšina, t. j. stranka prava in kmetiska stranka, je vložila več nujnih predlogov, in med drugimi tudi predlog, v katerem se opisuje umazanost pri nakupovanju živine za vojaštvo po milijonarjih Hafner, Briglevič in Draškovič. Ta družba, ki ima edina pravico nakupovati živino za vojaštvo, penezi kupuje in za velik dobiček prodaja živino erarju. Poslanec Radič in Zagorac sta vlado in bana Skrlca radi teh umazanih kupcij ostro napadala. Izvolila se je komisija, ki bo vso zadevo preiskala. Manjšina se je tudi pritožila, da ban ni skrbel, da bi se za hribček kronanja v Budimpešti vzel kaj hrvatske zemlje. Nadalje ban ni skrbel, da bi bilo pri kronanju prišlo hrvatsko ime do veljave. Poslanec Radič je tudi vložil predlog za spremembo občinskega reda in občinskega volilnega reda.

V listih se je vnel prepir, ali je novi ministrski predsednik Klam-Martinic Nemcem obljubil, da jim izpolni njihove narodnostne zahteve ali ne. Gotovo je, da jim ni obljubil, da uvede nemški državni jezik. Gotovo je tudi, da se o Galiciji pred mirom ne bo nič odločilo. Gotovo je tudi, da ureditev razmer na Češkem spada po Klam-Martinicovem mnenju v državni zbor. Od nemških zahtev torej ne ostane nič drugega, kakor šum in krik. Državnega zbora pa nemške stranke nočejo, ker upajo, da se bi brez njega Avstrija za nje boljše preuredila, kakor z njim. Za to bo imel Klam-Martinic še velike težave.

Za cesarskega namestnika na G. Avstrijskem je imenovan grof Meran, dosedaj deželni predsednik za Bukovino. Govori se, da bosta tudi menjala nižjeavstrijski cesarski namestnik Bleyleben in češki Kudenhove. Nadalje se govori tudi, da bodo šli kmalu v pokoj vsi stari načelniki važnih osrednjih uradov, kakor so: najvišji računski dvor, upravno sodišče itd. ter se nadomestili z novimi močmi. Svež veter veje po Avstriji, ki prijetno upliva na vse, ki so z vsem srcom z monarhijo.

Avstrijski Poljaki še vedno niso izgubili upanja, da se bosta novoustanovljena Poljska in Galicija združili pod habsburškim žezlom in pod avstrijskim okriljem ter da se bo naš cesar dal v Varšavi kronati za poljskega kralja. Za to se jim tudi nič ne mudi z ocepitvijo Galicije. Ako se sestane državni zbor, pridejo galicijski poslanci še gotovo vanj. Za avstrijske Slovence je torej položaj ugoden.

Glede nagodbe z Ogrsko še vedno nismo na čistem, ker bi Ogrska rada za skupne stroške manj plačevala, kakor je dosedaj. Grof Tisa pravi, da je grof Stürgkh že tudi na to pristal. Toda zapisanega ni nikjer nič in za to se naš ministrski predsednik noče udati. Tudi zaradi skupne prehranitve sedaj v vojski se ministrski predsednik odločno postavlja, tako da je opravičeno upanje, da odsej Avstrija ne bo vedno le za Ogrsko capljala.

O notranjih dogodkih na Ruskem se veliko piše. Koliko je resnice na tem, ne vemo. Sumljivo je, da prihajajo take vesti od švedskih in nizozemskih listov, ki so četverosporazumu prijazni. Mogoče, da nas hočejo sovražniki s poročili o nemirih na Ruskom le uspavati, da bi ne pazili dovolj. Da se na Ruskem menjujejo tako hitro ministri, je krivo to, ker se borita med seboj stara struja, ki noče nobenih ustavnih sprememb, in novodobna, ki jih hoče. Toda zelo dvomljivo je, ali sega ta boj globoko v ljudske množice. Zunanji minister je postal sedaj na Ruskem prejšnji ministrski predsednik Stirmer.

O miru.

Angleška se je menda le prestrasila, da je v poslanci na Wilsona tako odurno odklonila vsako

misel na mir, za to je sedaj angleški zunanji minister Baur pisal angleškemu poslaniku v Vašingtonu pismo, v katerem hoče omiliti odklonilno poslanico na Wilsona. Toda odklonilno je tudi to pismo, čeprav je oblika mileša.

Severnoameriški predsednik Wilson pa se očitno ne da ugnati, četudi je zazdal četverosporazum mir odklonil. Mirovno misel plete na rej. Sedaj je poslal na severnoameriški senat sporočilo, v katerem mu razlaga svoje misli o miru. Pravi, da mora biti svobodna ter si sami izvoliti obliko svoje vlade, da morajo biti morja za vsako državo pristopna in svobodna in da se morajo v bodoče oboroževanja omejit. Čim več govori Wilson o miru, tem bolj koristi mirovni stvari, četudi se njegovi nazori o miru dan na dan spreminjajo.

Iz raznovrstnih angleških poročil povzamemo, da se na Angleškem pojavlja v javnosti vedno večja prijaznost napram Avstriji, kakor je baje na Rusi o razgovorih silno močne struje, ki se Nemčiji prijazne. Mir torej vendar le koraka naprej.

Rumunsko bojišče.

Ruska ofenziva ob Seretu je trpela le prav malo časa. Sovražnik je dosegel nekaj uspehov edino pri Galacu in v moldavskem gorovju. Ob Seretu so naši odvzeli Rusom dne 19. t. m. važno postojanko Nanesti. V moldavskem gorovju se še ruski napadi vedno ponavljajo.

Bolgari so v Dobruči v nedeljo, dne 21. t. m., pri mestu Tulcea prekorčili široki izlivni rokav Donave in so stopili na tla južne Rusije.

Bolgari na ruskih tleh.

V Dobruči so Bolgari dne 21. januarja pri mestu Tulcea prekorčili Donavo in stopili na ruska tla. Rusi so jih sicer napadli, a bolgarske čete se na severnem donavskem bregu dobro držijo.

Naši zavzeli Nanesti.

V petek, dne 21. januarja, se je našim četam posrečilo, da so zavzele ob Seretu mestce Nanesti, ki leži ugovzvodno od trdnjave Foksani. Naši topovi obstreljujejo iz Nanestija belo ruske postojanke onstran Sereta.

Zadnje rumunske rezerve na fronto.

Že pred tedni je izdala rumunska vlada ukaz, da se morajo nemudoma uvrstiti v rumunsko armado tudi 18letni mladeniči. Izvežbanje teh novih čet so prevzeli ruski častniki. Vrhovno armadno poveljstvo rusko-rumunske armade v Jašu je zaukazalo, da morajo biti vse rumunske rezerve, torej tudi 18letni mladeniči, pripravljene za odhod na fronto.

Rusko bojišče.

Rusi so svojo ofenzivo na severu, ki je bila brezuspešna, zopet ustavili. Zadnje dni se poroča o hujšem sovražnem artilerijskem ognju zahodno od Dvinska in severozahodno od Lucka. Infanterijska podvzeta pa so na celi črti radi izredno hudega mraza zelo omejena.

Ruski car prepoveduje misliti na mir.

Ruski car Nikolaj je odposlal ministrskemu predsedniku knezu Galicinu ukaz, v katerem pravi, da se mora Rusija že sedaj z vso vmeno pripravljati na bližnjo velikansko bitko, ki bo odločilne važnosti v tej svetovni vojski. Rusija, ko je viri bogastva in druga pomožna sredstva so neusahljiva, mora biti dobro pripravljena na ta vevlačni trenutek, ki ni več daleč. Da bi Rusija v tej velikanski vojni izkavala, je popolnoma izključeno, ker jo je priroda prebogato obdarila. Da pa glede preskrbovanja z živili za armado in nevojaško prebivalstvo ne nastane nerednosti, treba skupnega dela vseh ministrstev in sploh vseh državnih oblasti ter sodelovanja državne zbornice. Predno da Rusija ne izvojuje končovelavne zmage, ne pripušča, da bi se mislilo ali govorilo o miru!

Mraz na Ruskem.

Na Ruskem je nastel od 10. januarja naprej izvanredno hud mraz. Mnogo vojakov je že zmrznilo na prednjih postojankah, ker jim manjka tople obleke in obnvala. V mestih je pomanjkanje premoga zelo občutno.

Italijansko bojišče.

Naši so pred Gorico pričeli napadati in so že odvzeli Lahom dva večja jarka. Artilerijski dvoboj je zadnje dni zopet ponehal.

Cesar Karel je obiskal južnotiroško fronto in je osebno odlikoval in navduševal vojake v strelskih jarkih.

V Libiji so bili Lahi od tamošnjih vstašev spet občutno tepeni.

Naši uspehi pri Gorici

Tekom enega tedna so naši pri Gorici izrgali sovražniku dva strelska jarka. Dne 18. januarja so uspešno in nenadoma vzhodno od Gorice napadli Italijane, jim odvzeli jarek in čez 120 mož. Dne 21. januarja pa smo se polastili zopet drugega jarka pred Gorico in smo vjeli 3 častnike in 134 mož. Uplenili smo tudi 3 strojne puške.

Cesar in cesarica v Tirolah.

Cesar Karel je dne 15. januarja došel v glavni stan maršala nadvojvode Evgena. Ogledal si je več delov južnotiroškega bojišča ter je ob tej priliki nadziral tudi cesarjevičev polk št. 17. Cesar je izročil nadvojvodi Evgenu visoko odlikovanje: veliki križec vojaškega reda Marije Terezije. Na prošnjo nadvojvode Evgena si je cesar tudi sam pripel enak red. Dne 18. t. m. je došla v Inmost tudi cesarica Cita, kjer se je sestala s cesarjem. Obiskala je vojaške bolnišnice, kjer sta s cesarjem tolažila in obdarovala uboge ranjence. Poklonila sta se tudi spomeniku tirolskih junakov iz leta 1809 na gori Isel. Ljudstvo je vladarsko dvojico viharo pozdravljalo.

Kdo bo imel boljše rezerve?

Italijanski general Porro je izjavil, da bode v prihodnji ofenzivi, za katero se Italija pripravlja z veliko razsežnostjo, zmagal tisti, ki bo imel boljše rezerve.

V sneženih hodnikih.

(Piše Franc Bečan, telefonist na italijanski fronti.)

Naša gora je podobna velkanskemu mravljišču. Kakor hodijo mravlje po hodnikih, tako hodijo tu naši vojški pod debelim snegom v sneženih predorih, ki vodijo od enega bivališča do drugega. Predori so na mnogih krajih nad dva metra visoki in eden meter široki. V dolgih predorih je temno, da se mora tudi podnevi rabiti luč. V njih je toplo, čeravno tuli in brije nad predori snežena burja. Mnogo truda je stal predor na poljsko stražo, ki vodi do mojega novega bivališča. Ko sem na Vseh Svetnikov dan obiskal tukaj svojega tovariša Roberta, si pač nisem mislil, da bom v najhujšem času, ko se imamo boriti proti dvema sovražnikoma, dobil njegovo službo. Takrat še ni bilo dosti snega, sedaj pa ga je na 5 do 6 metrov. V tem času, ko je na mnogih mestih nevarnost pred sneženimi plazovi in ko brije strašanska burja, pač smem reči, da je sneg hujši sovražnik kot Italijan.

Pošiljam vsem znancem iz sneženega mravljišča, kakor tudi od cele poljske straže, nebrojne pozdrave: Telefonist Fr. Bečan iz Konjice; podlovec J. Kocmut od Sv. Antona v Slov. gor.; patrolni vodja Godeo Anton iz Rač; lovec: Straki Anton od Sv. Benedikta v Slov. gor.; Jernejo Valentin iz Galicije Celju; Novak Peter iz Sp. Polskave; Ačko Anton iz Slov. Bistrice; Vivod Anton iz Oplotnice; Kovač Vid od Sv. Vida pri Planini; Črešnik Jožef od Sv. Marka pri Ptuj; Kolarič Alojzij od Sv. Marjete pri Ptuj in Kragelj Franc od Sv. Lucije na Primorskem.

Italijani na francoski fronti.

Iz Rima je dne 23. januarja odpotovala posebna vojaška komisija na francosko bojišče, da prouči način francoskega bojevanja zoper Nemce.

Italijanski poraz v Libiji.

V Libiji v Afriki in sicer ne daleč od tripolitske meje, je vodja tamošnjih vstašev, Sulejman el Baruni, zbral čez 5000 mož proti Italijanom. Dne 16. in 17. januarja je pri mestu Zuara prišlo do večje bitke. Italijanski general Latini sicer poroča, da je vstaše premagal, a da se je končno s svojimi četami umaknil v Tripolis. — Sovražnika premagati in se obenem umakniti pred njim, to je lepa zmaga, ki jo razumejo samo Lahi.

Francosko bojišče

Na celi fronti se vršijo le boji poizvedovalnih čet. Na obeh straneh se pripravljajo na veliko četverosporazumno ofenzivo, ki bo baje izbruhnila še pred spomladjo. Angleži spravljajo sveže čete na črto od morja do Somme. Francozi pa se pomikajo bolj proti vzhodu, da na primernem mestu odločilno napadejo nemško armado. Francozi se tudi ob švicarski meji vedno bolj ojačujejo.

Na morju so Nemci pričeli s poostrenim bojem zoper sovražne in nepristranske ladje, ki vozijo gradivo za naše sovražnike.

Najhujše bo na zahodu.

Nemški vojaški strokovnjaki so mnenja, da se bo na hujša sovražna ofenziva razvila na francoskem bojišču. Vsa znamenja namreč kažejo, da bodo Francozi in Angleži opustili boj za posamezne postojanke ter se bodo račevali z ogromno silo na celo fronto. To bo velikanska bitka splošnega uničevanja. Več tisoč topov bo od Švice do morja bruhalo ogenj na nemške postojanke.

Vojna posvetovanja v Londonu.

V Londonu so se te dni pričela velika posvetovanja četverosporazumnih generalov, admiralov in ministrov. Glavno besedo na teh posvetovanjih imajo četverosporazumni admirali, ki preračunajo vprašanje o uspešnem bojevanju na morju, o sredstvih za ojačenje vojnih mornaric četverosporazumnih držav. Anglija bo baje rekvirirala 80% angleškega trgovskega brodovja, da tako ojači svoje vojno in prevozno brodovje. Enako mislita napraviti tudi Italija in Francija. Našim sovražnikom zelo pomanjkuje žita in premoga.

Drzna nemška ladja.

Na Atlantskem oceanu, t. j. na velikem morju med Evropo in Ameriko, se je po Novem letu pojavila drzna nemška ladja, ki se popolnoma nepritrčevano pojavi sedaj tu, sedaj tam in ustavlja angleške, francoske, italijanske in druge sovražne ali nepristranske parnike, ki prevažajo blago in vojno gradivo za naše sovražnike. Ako se pozvana ladja takoj ne ustavi, jo Nemci potopijo, ako pa se ustavi, mora mostvo ladjo zapustiti in sovražni parnik z blagom vred tirajo potem mimo Anglije v kako nemško pristanišče. Tako so Nemci pred tednom privedli v nemško pristanišče velikanski angleški parnik „Jarrodale“, ki je vozil iz Amerike za Angleže 6000 ton pšenice, 2000 ton moka in 1900 konj. Na ladji je bilo še obilo drugega dragocenega volnega gradiva. Angleško mornariško ministrstvo je razpisalo veliko nagrado za mornarice, katerim bi se posrečilo to ladjo loviti. Skrivnostna nemška ladja je baje opremljena kot trgovska ladja in ima za močnimi oklopnimi ploščami skritih precej topov. Ladjo seveda večkrat prebarva in spremeni dimnike ter jambre, da je sovražniki tako hitro ne spoznajo.

Macedonsko bojišče.

Južnovzhodno od Ohridskega jezera so avstro-ogrski čete te dni odbile večji napad črnih francoskih čet. Manjši boji so tudi ob Črni, Strumi in ob Egejskem morju.

Italijani ne morejo proti Bitolju.

V južni Albaniji so se, kakor poroča francoski list „Petit Parisien“, pojavile močne albanske vstaške (komitaške) čete, ki ogrožajo pošiljanje italijanskih čet preko Santi Kvarante (južnoalbanskega mesteca) v Bitolj.

Fedenske novice.

2000 novih naročnikov. Od 1. do 24. januarja se je za „Slov. Gospodarja“ oglasilo že 2000 novih naročnikov. Iz nekaterih župnij smo jih dobili po 20 do 60. Hvala vsem, ki se trudijo za razširjenje našega lista! Pričakujemo, da se bodo oglasile tudi vse druge župnije. Vabimo in prosimo vse, ki čutijo z nami, da spravijo naš list v sleherno slovensko hišo. Če posameznik ne more sam pretrpeti naročnine, naj stopita dva skupaj. Nabiratelj novih naročnikov pošljemo, ako nam n-znaniyo svoj naslov, poštne položice za pošiljanje naročnine.

† **Župnik Jakob Kosar.** V soboto, dne 20. januarja, zvečer je po kratki bolezni umrl č. g. Jakob Kosar, župnik v Žižah pri Konjicah. Rajni je bil rojen dne 14. julija 1870 v Negovi. V duhovnika je bil posvečen dne 25. julija 1893. Služboval je kot kaplan pri Sv. Petru pri Radgoni, v Starem trgu, v Smartnu pri Saleku, Slivnici pri Mariboru. Župnik v Žižah je postal dne 26. novembra 1903. Pogreb je bil v torek, dne 23. januarja, v Žižah. S Kosarjem izgubi slovenska duhovščina na Stajerskem blagega in vzornega tovariša. V cerkvi in izven cerkve je bil rajni Kosar neumorno delaven za ideale katoliške cerkve. Ni se ustrašil nobenega dela, nobenega boja. Tudi svojemu slovenskemu narodu ni samo z besedo, ampak tudi z dejanjem kazal svoje zvestobe. Neustrašeno je branil njegove pravice, požrtvovalno se je trudil za njegovo blaginjo. Hvale ni iskal, ampak kakor vsak plemenit mož je bil dovolj poplačen z zavestjo, da je storil svojo dolžnost in da je Bog

poplačuje pravično vse, kar je kdo dobrega storil. Sedaj si je šel dobri g. Jakob Kosar po svoje plačilo k Sodniku! Naj mu bo bogat plačnik! Pekoj njegovi duši!

Duhovniške vesti. Instalacija bo egi nadžupnika v Vučini, vic. g. Šefana Pirc, se bo vršila dne 1. februarja v Mariboru — Č. g. Konrad Šek, provizor v Vuzenici je imetovan za kaplana istam.

G. stud. ing. Emil Pirkmaier, tačas poročnik pri našem lipovskem poku je bil zaradi posebne izobrazbe preložen razpisom že drugokrat in sicer sedaj s „Sigmund laus“ odločen.

Cesarčina komornik. Cesar je imenoval nadporočnika Ferdinanda grofa Attemsa za službujočega komornika pri cesarici Citi.

„Novine“ se širijo. Glasilo ogrskih Slovencev, „Novine“, se zelo širi. V posameznih župnijah je dobil list po 50 do 100 novih naročnikov. Zvonar M. Magdič v Renkoveh je sam pridobil za list 40 novih naročnikov. Naročnina za „Novine“ stane 6 K. Vsi naročniki dobijo k „Novinam“ brezplačno vsak mesec enkrat „Marijin List“ in ob koncu leta koledar Sreca Jezusovega. Naročnina se pošilja na sledeči naslov: Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črenčevcih, Čeršeld, Zalamegye. Našim rojakom „Novine“ prav toplo priporočamo.

Smrt. V Ljutomeru je umrl dne 19. t. m. po dolgi in mučni bolezni g. Ivan Kranjc, bivši nadučitelj v Cezanjevcih. Zelja, biti v Cezanjevcih pokopan, se mu je izpolnila. Rajni je učiteljeval mnogo let v Cezanjevcih ter je bil umirovljen leta 1887. Zatem je še deloval kot pomožni učitelj pri Sv. Antonu v Slov. gor. ter kot organist pri Sv. Miklavžu. Naj mu bo zemlja lahka! — Iz Nove vas i pri Sv. Marku niže Ptuja se nam piše: Na dan sv. Antona, dne 17. t. m., je v Gospodu zaspal tukajšnji posestnik in gostilničar g. Jernej Golob, p. d. Tanajek, 2. njim je Nova vas zgubila moža-poštenjaka, kakor se jih danes še malo najde. Bil je mož stare korenine, krščanskega mišljenja, skrben oče in dober gospodar. Cesarju je dal v polni meri, kar je cesarjevega. Sam je bil vojak, se udeležil zasedenja v Bosni, in kolikokrat je z vidnim veseljem zanimivo — kakor je samo on znal — pripovedoval svoje doživljanje iz vojaškega življenja. S ponosom je več kot enkrat omenjal, da je sedajnemu prevzvišenemu knezoškofu v Mariboru prinesel kot vojaškemu duhovniku v Bosni črno kavo iz neke kavarne. Bil je vedno krepak in vesel do sedajne vojne, a ta je upognila tudi njega. Zgubil je sina Alojzija, krepkega in poštenega mladeniča, ki je bil ranjen meseca avgusta 1914, takoj v prvih bojih v Srbiji in je umrl dne 15. sept. 1914 v bolnišnici v Sarajevu. Njegova smrt ga je hudo potrla. Moral je v vojaške še drug njegov sin Leopold, kateremu je pred štirimi leti izročil gospodarstvo. A končno je oblekel vojaško suknjo najmlajši sin Jožek, brat pri oo. kapucinih v Celju. Vse to je strlo sicer tako krepkega moža, začel je vidno hirati in po enem mesecu težke bolezni si je šel po zasluženo plačilo v večnost. Bil je veren mož skozinsko. Če je le mogel, je prihitel po letu in po zimi skoro vsak dan k sv. maši. 35 let je bil gospodar, čez 35 let naročnik „Slovenskega Gospodarja“. Ko je bil že težko bolan, je večkrat rekel: „Kadar bom umrl, poročajte v „Gospodarja“, da bodo vedeli vsi moji znanci in prijatelji (in teh je imel veliko, med duhovniki, učitelji in drugimi), da je Tanajek umrl.“ Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kljub skrajno slabemu vremenu ga je spremlila obilna množica k večnemu počitku. Zadnja čast mu je skazalo tudi domače cenjeno učitelstvo markovske šole, ki se je udeležilo polnoštevilno pogreba. Naj v miru počiva, blagi mož, poštenjak! On je umrl in ni ga več med nami; pa vsem, ki smo ga poznali, nam ostanejo o njem najlepši spomini!

Prebiranje 18letnih. Vlada je odredila prebiranje 18letnih (v letu 1899 rojenih) in sicer za čas od 8. do 22. febr. t. l. 18letni mladeniči se morajo do dne 31. januarja t. l. zgledati pri obč. uradu.

Dopusti do 15. februarja. Armadno vodstvo je odredilo, da se sme vojaškemu mostvu, ako službene razmere dopuščajo, dovoliti dopust do 15. februarja: da morejo izvrševati svoje delo kot kmetovalci ali obrtniki. Dopust pa lahko dobi le tako mostvo, ki dokaže, da se lahko samo preživi. Mostvu (poddesetniki se računajo med mostvo), ki dobi dopust, se dnevnina (plača) ne izplača, pač pa se vsakemu možu pusti tisti znesek, ki ga je dobil ob zadnjem plačnem dnevu za naprej. Podčastniki pa imajo pravico do popolne vojaške plače in odškodnine za kruh tudi za čas dopusta. Vožnja po železnici plača vojaški erar. Ti dopusti se pri bodočih spomladnih delovnih dopustih ne bodo vračunali. Za dopust naj prosijo mostvo naravnost pri raportu pri svojem poveljstvu, ako pa pošljejo svoji pisano prošnjo, je najbolje, da jo pošljejo potrjeno od občine dotičnemu možu, ki jo predloži pri raportu svojemu poveljniku. Občine naj potrdijo ne samo potrebo dopusta, ampak tudi možnost, da se dotični med dopustom sam lahko vzdrži.